

Scris de srstanescu pe 12 iunie 2014, 13:20

Fetele Morgana de la Cotroceni

Naluci de tot felul isi fac efemera aparitie la ferestrele Palatului Cotroceni. Sunt persoane sau chiar personalitati travestite in Fata Morgana, care ne dau de inteles, uneori ne informeaza in clar, ca vor candida pentru functia prezidentiala. Romania anului 2014 se afla intr-o situatie stranie. Spre deosebire de anii anteriori, cand exista un candidat batut in cuie al celei mai puternice coalitii de partide creata in Romania dupa decembrie 1989, acum, cu cateva luni inainte de batalia finala, iata, terenul a devenit extrem de alunecos. Practic, candidatii sunt necunoscuti. In aceste conditii, nu este de mirare ca sunt vehiculate fel de fel de nume si sunt invocate surprize de tot felul. Cetateanul care se va prezenta la urne va avea extrem de putin timp sa se dumireasca. Si sa decida cu cine va vota in cele din urma.

Crin Antonescu a iesit din schema. Definitiv. Mai intai, usor, usor, in mod implicit, apoi brutal si cat se poate de explicit. El a fost tras in jos, dupa parerea mea, in buna masura, de propriul partid, dar, evident, si de adversarii sai politici, care au stiut sa-i organizeze o anti-campanie de PR. Din care nu au lipsit nici sondajele otravite. Dar important, pana la urma, a fost partidul. Care a decis sa paraseasca, intr-un moment nepotrivit si fara o comunicare publica adecvata, Uniunea Social-Liberala. Cand putea, foarte bine, sa mai astepte putin, pentru a fi dat afara. Si apoi, tot partidul l-a lasat singur pe Antonescu, sa dea explicatii in stanga si in dreapta. Sa raspunda personal tuturor atacurilor. Iar, in final, multi dintre liderii PNL au refuzat sa transpire, pentru a obtine un scor de 20 la suta la europarlamentare, care nu ar fi fost greu de atins. In final, lovit si din exterior si din interior, Crin Antonescu s-a comportat ca un om de onoare, renuntand la toate functiile de conducere si, evident, la candidatura.

Abia din momentul in care Crin Antonescu a anuntat in mod ferm ca nu va candida, PSD a intrat in fibrilatie. Pentru ca Victor Ponta nu-l mai voia de mult pe Antonescu. Si decisese, cu multa vreme in urma, sa nu sustina, pentru functia prezidentiala, vreun candidat al altui partid. Numai ca spera sa-si cumpere inca mult timp pana in momentul anuntarii intentiilor reale ale celui mai mare partid din Romania. Acum, se poate observa cu ochiul liber ca, tot amanand o decizie, PSD nu are inca o strategie privind functia prezidentiala. De ce?

Victor Ponta a intepenit in toate cercetarile de piata, care acum nu mai are niciun sens sa fie truate, la un scor de 40 la suta. Mai mult nu duce. Stie ca are nevoie de inca un milion cinci sute

de mii-doua milioane de voturi. Pe care, oricate semnale ar da catre diversele bazine electorale, altele decat marele bazin PSD, nu are de unde sa le obtina. Pur si simplu atat are stanga. Un 40 la suta. Iar el, indiferent de fenomenala campanie de PR pe care a pus-o la punct, nu poate trece, asa cum se vede cu ochiul liber, de scorul partidului. In plus, puterea executiva ii ofera nu numai avantaje, cum sunt cele financiare, prin care poate pune in miscare, in favoarea sa, o buna parte dintre autoritatile locale, ci si dezavantaje, generate de fireasca erodare intr-o guvernare care, cinstit vorbind, nu prea le-a adus mari satisfactii romanilor. Ci mai degraba deziluzii.

In aceste conditii, daca Victor Ponta candideaza, riscul unui esec este urias. Iar esecul il elimina practic de la conducerea PSD. Ceea ce atrage, aproape instantaneu, si pierderea suportului politic pentru a mai ramane premier. Lui Victor Ponta ii este literalmente groaza de un asemenea scenariu si acesta este motivul pentru care a amanat si amana in continuare luarea unei decizii. Devine astfel prima Fata Morgana. Adica o tinta difuza. Ipotetica. Iluzorie.

Dar care este solutia de avarie a PSD? Cum ar putea PSD, cel mai mare partid din Romania, aflat pe cai mari la guvernare si conducand, cu o puternica majoritate parlamentara, sa renunte la sansa de a-si promova la prezidentiale un candidat propriu? Ca Victor Ponta iese prost nu numai daca va candida si va pierde, ci si daca nu va candida este una. Dar, pentru PSD, neasumarea unui candidat propriu ar reprezenta o veritabila catastrofa. Un candidat propriu poate fi din afara partidului sau din partid. Din afara partidului, ar putea fi identificat, asa cum a si facut-o de altfel Victor Ponta, doctorul Sorin Oprescu. Acesta vrea. Pentru ca, vorbind fara ocolisuri, el sta foarte confortabil pe o pozitie consolidata ca primar general al capitalei si la butoanele unui urias buget. Ce interes ar avea Sorin Oprescu sa candideze la prezidentiale, cu toate sansele de a pierde, pentru ca nici el nu ar putea sa obtina altceva decat beneficiile bazinului electoral, limitat la 40 la suta, al stangii. Motiv pentru care si Sorin Oprescu este tot o Fata Morgana.

A doua solutie este George Maior, seful Serviciului Roman de Informatii. Un nume extrem de vehiculat in underground-ul politicii romanesti. Un om al americanilor. Sustinut probabil si de Traian Basescu si electoratul sau. Dar refuzat totusi de o buna parte din PSD. Si, in consecinta, de o parte din electoratul PSD. Nu pentru ca el conduce un serviciu de informatii si ar fi periculos pentru democratie ca, intr-o lupta electorala, sa fie tarat, implicit sau explicit, direct sau indirect, cel mai puternic serviciu secret al Romaniei. Ci, pur si simplu, pentru ca George Maior nu mai este de mult perceput ca fiind un reprezentant cat de cat credibil al stangii socialiste. Asa ca si George Maior este tot o Fata Morgana.

Din propriul partid, PSD l-ar putea extrage, la limita, pe Mircea Geoana. Numai ca staff-ul acestui partid, care l-a abandonat in 2009 si in 2010, nu are incredere in Mircea Geoana. Si cu atat mai putin Victor Ponta si puternicul si influentul sau socru, Ilie Sarbu. Mircea Geoana este, asadar, a patra fata Morgana. Ar mai fi, de la Cluj, Ioan Rus. Si el vehiculat uneori pe post de sperietoare prezidentiala. Dar sparge acest om sticla? Este el oare capabil sa fie mai mult decat un iepuras prezidential? Am toate motivele sa ma indoiesc. De aceea Ioan Rus este a cincea Fata Morgana.

Opozitia a lansat pana acum o singura provocare ferma, Cristian Diaconescu. Pana mai ieri consilier prezidential. Inainte, mare PSD-ist. Si apoi unul dintre liderii altui partid de stanga, UNPR. Diaconescu ar trebui, in acest scenariu propus de noul partid al Elenei Udrea, Miscarea Populara, sa joace rolul unui puternic candidat al dreptei. Este o contradictie in termeni. Si oricum vehiculului sau electoral este prea slab. In plus, persista banuiala ca este folosit pe post de iepuras

de Elena Udrea care, in final, ar putea decide sa candideze cu binecuvantarea lui Traian Basescu. Cristian Diaconescu este a sasea Fata Morgana. Iar a saptea este insasi Elena Udrea, care nu si-a anunta intentia de a candida, ci dimpotriva, dar cocheteaza al naibi de mult cu ideea.

Partidul Democrat Liberal l-a nominalizat, in urma unei competitii si dispute interne, pe Catalin Predoiu. Fost liberal si ministru de Justitie atat in Guvernul PNL condus de Tariceanu, cat si in toate Guvernele PDL conduse de Emil Boc. Este, de altfel, dupa Crin Antonescu care a iesit din schema, cel mai vechi si singurul prezidentiabil oficial. Iar in atat de mult timp de cand beneficiaza de acest statut, domnul Catalin Predoiu nu a reusit sa sparga sticla. Nu creste in procente nici macar putin peste nivelul partidului. Si oricum va avea loc o fuziune cu PNL, la capatul careia nu mai e foarte clar daca Predoiu isi va mai mentine sau nu statutul de prezidentiabil. El este a opta Fata Morgana de la Cotroceni.

Iar liberalii il au pe Iohannis. Klaus Iohannis a parcurs o ascensiune fulminanta. Primar al Sibiului, prim-vicepresedinte PNL, apoi presedinte interimar si, iata, posibil candidat prezidential al dreptei fuzionate. Dar si Klaus Iohannis, pana una-alta, indiferent cat de mult ar vrea liberalii ca lucrurile sa stea altfel, este tot doar o ipoteza de lucru. A noua Fata Morgana de la Cotroceni.

Cred ca, din aceasta perspectiva, ne aflam, ca stat european si democratic, intr-o situatie unica in felul ei. Ce se va intampla in mentalul colectiv cand, prin septembrie, cu foarte putin timp inaintea alegerilor, aceste naluci, pe care le numesc Fete Morgana, vor disparea de la ferestrele Palatului Cotroceni, lasand loc unor candidati vii? In carne si oase. Palpabili. Vulnerabili. Atacabili. Va avea romanul suficient timp sa se dumireasca? Si sa stie ce voteaza? Sau va fi victima campaniilor de propaganda?

ADRESA: <http://crct.ro/njZ5>